

[Vagn Bro.]

såmænd heller ikke gøre, men jeg vil gerne fremhæve, at retskredsen ligger ovre i Vestjylland, og jeg synes, det er mærkeligt, at når man endelig skal foretage en besparelse — en meget lille besparelse — bliver det i en af landets tyndt befolkede egne.

Den ærede ordfører talte om følelser; jeg synes, der er noget rørende ved, at befolkningen ser op til statens repræsentant, til deres dommer, og jeg tør nok sige, at hvis der blev tale om nedlæggelse af en række andre retskredse, ville akkurat de samme følelser gøre sig gældende. Det er der ikke noget mærkeligt i. Så meget har jeg haft med retsvæsen at gøre, at jeg tør sige, at de to ting, det er farligst at røre ved, er tingbogen, hvor man har sin ejendom opført, og gravstedet, hvor slægten hviler. Derfor vil jeg meget nødtigt have — for nu at tage det sidste som overgang — at der skulle ske en begravelse, hvad angår denne retskreds. Kan der senere komme en samlet overvejelse af spørgsmålet, og vil den højtærede minister sætte afgørende ind på, at man søger også andre steder i landet at foretage det, man nu foreslår her, nærer jeg ikke tvivl om — ligesom den ærede ordfører — at så vil man bøje sig for det dernede, så vil man forstå, at det er rimeligt, at det sker.

Det er ikke første gang, jeg har stået som ordfører i en sag om nedlæggelse af retskredse. Det skete for 15—20 år siden, da vi nedlagde Ærø retskreds, den mindste af retskredsene, og det skete, da vi nedlagde Nibe retskreds, men jeg må rigtignok minde om, at få år efter måtte rigsdagen genoprette begge disse retskredse. Jeg synes egentlig, man burde tage ved lære af dette. Er der noget, som befolkningen dernede ser hen til — vi kan roligt se bort fra besparelserne, for det bliver så uendelig lidt — er det vel ligheden. Jeg vil meget nødig være ubehagelig overfor den højtærede minister, men jeg må jo sige, at befolkningen dernede netop har læst om denne forhandling og de ting, der er kommet frem under den. De har læst, at de nede hos dem i 1953 havde 158 kriminelle sager og 450 civile sager, medens man på det smilende og skønne Møn kun havde 100 af hver af disse slags sager; de havde altså ikke en fjerdedel så meget at bestille, hvad den

civile retspleje angår, og så er det, befolkningen i Toftlund spørger sig selv: Hvorfor skal det alene gå ud over os?

Der sker så mange ting og bør også ske navnlig mange gode ting, og jeg vil håbe, at den højtærede minister, som jeg ved ikke alene lægger vægt på frihed og broderskab, men også på lighed, i den relation vil gå i sig selv. Han har den fulde kommando, og vi andre siger til ham: kom med en tre-fire tilfælde til fra det øvrige land, så vil vi også være med til at nedlægge Toftlund retskreds, for så gør vi ret og skel, som er lovens formål i dette land, mod alle parter.

Thestrup: På mit partis vegne skal jeg anbefale det af mindretallet stillede forslag. Det er min opfattelse, at vi indenfor udvalget alle er enige om, at der bør foretages en række ændringer i retskredsene. En del embeder, der er for store, bør deles, og en del embeder, der er for små, bør lægges sammen med andre, samtidig med at der bør foretages forskellige ændringer, således at de mest urimelige forhold ved den nuværende arrondering rettes. Jeg tror ikke, at vi opnår dette formål, uden at der kommer til at foreligge en af dette ting godkendt samlet plan for disse ændringer. Jeg kan næsten sige, at erfaringen viser, at det ikke kan lade sig gøre. I løbet af det sidste par år har der nemlig været ledige embeder, der er mindre end det embede, der her er tale om, og de er blevet besat og altså ikke blevet nedlagt, nemlig Præstø og Ærø, ligesom det lige så store embede som Toftlund, nemlig Stege, også er blevet nybesat og ikke er blevet nedlagt.

Vi ved, at nedlæggelse af retskredse og henlæggelse af sogne fra en retskreds til en anden altid bliver mødt af den befolkning, der mister en selvstændig retskreds, der mister nogle sogne, med den største modvilje, og vi ser denne gang, som vi har set det hver gang i lignende tilfælde, at den misfornøjede del af befolkningen har fortalere her på tinge. Det medfører, at disse spørgsmål, der i virkeligheden intet har med politik at gøre, får en politisk farve og betoning, der kun er til skade for en saglig løsning. Jeg tør love dette høje ting, at hvis vi ikke har en fælles plan at gå efter, vil vi, hver gang vi vil foretage en ændring,